NL

Theo Jansen | Ulf Puder

vita activa

6 maart - 11 april, 2026

Ulf Puder, Rue Saint- Honore am Nachmittag bei Regen, 2024, olieverf op canvas, 80 x 100 cm

AKINCI presentert met trots de duo-tentoonstelling *vita activa* van Theo Jansen (1948) en Ulf Puder (1958). De duo-tentoonstelling is een verkenning van 'vita activa', een manier om artistiek vakmanschap uit te drukken als een actieve levenswijze. Ulf Puder presenteert nieuwe schilderijen, terwijl Theo Jansen zich richt op de gedeconstrueerde elementen van zijn *Strandbeesten* en op een nieuwe variatie die is voortgekomen uit een eerdere soort, de Mimicrae (2019).

De beroemde Strandbeesten van Theo Jansen belichamen een evolutie, aangezien ze in de loop van de tijd uitsterven alsmede transformeren. De komende tentoonstelling toont een paleontologische weergave van hun verschillende lichaamsdelen. Daaronder bevinden zich bijvoorbeeld neuzen, staarten en vleugels, om er maar een paar te noemen. Elk vertegenwoordigt een periode in de evolutie van de strandbeesten, die in de tentoonstelling ook weer worden samengebracht als Partes Corporis. Het *Strandbeest* Mimicrae maakt deel uit van deze evolutie, het is voortgekomen uit het vorige 'Uminami', dat een rupsmechanisme had. Door zich met een unieke golfachtige beweging van staart naar kop voort te bewegen, lijkt de Mimicrae op een zeehond op het land.

Ulf Puder beschrijft zijn werk in de komende tentoonstelling als romantische vergankelijkheid. "De scènes in mijn werk spelen zich af op de grens van natuur en beschaving, waar het stadsleven en de natuur elkaar afwisselen". In Puder's schilderijen is het onduidelijk of de afgebeelde objecten nog steeds in gebruik zijn, of dat ze een nieuwe bestemming hebben gekregen. Beide kunstenaars brengen een mix van realistische en magische elementen, waardoor er ruimte ontstaat voor verbeelding en reflectie.

In de tentoonstelling *vita activa* reageren de kunstenaars op de voortdurend veranderende omgeving. Ze onderzoeken de kracht en evolutie van de samenleving en natuur, en vertolken de vervreemde relatie met de wereld om ons heen. Centraal in het werk van Puder staan de subtiele dystopische architecturale afbeeldingen van landschappen en onbewoonde huizen, welke soms lijken te zinken. Jansen's *Strandbeesten* zijn oorspronkelijk ontwikkeld als een manier om het gevaar van de stijgende zeespiegel op te lossen, door ze het doel te geven om zandkorrels van de bodem van het strand naar de boven te verplaatsen. De *Strandbeesten* reageren op autonome wijze op de krachten van de natuur, waarbij ze onafhankelijk bewegen.

Biografieën

Theo Jansen

In zijn oeuvre ontwikkelde Theo Jansen (1948, Nederland) een begrip voor de principes van leven en de evolutie van soorten. Daardoor kwamen zijn stranddieren tot leven. Het begon met de Animaris vulgaris (1991), het gewone (vulgaris) dier van de zee (maris). Latere generaties van Strandbeesten bewogen zich voort op de energie van de wind, verplaatsten zandkorrels, ontwikkelden nieuwe looppatronen en konden uiteindelijk zelfstandig lopen op luchtdruk in PET-flessen (opgeslagen wind). De bewegingen van zijn wezens fascineren de toeschouwer meestal vanwege de eigenzinnige aard van complexe bewegingspatronen, die doen denken aan levende wezens. Jansen streeft naar zelfredzaamheid van zijn stranddieren; hij ziet het vermogen om te bewegen en te reageren op omgevingsomstandigheden als de basiskenmerken van kunstmatig leven en intelligentie.

Theo Jansen werkt en woont in Den Haag. Hij studeerde natuurkunde aan de Technische Universiteit Delft van 1968 tot 1975. Jansen exposeerde in vele vooraanstaande kunstinstellingen over de hele wereld, waaronder het Kabeldistrict, Delft, NL (2025); Chiba Prefectural Museum of Art, JP (2023-24); Kunstmuseum Den Haag, NL (2022); Dubai World Expo, UAE (2021); Contemporary Art Museum Kumamoto, JP (2021), Yamanashi Prefectural Museum of Art, JP (2021); Frankfurter Kunstverein, Frankfurt, DE (2019); National Museum of Science and Technology Leonardo da Vinci, Milaan, IT (2019); Fundación Mar Adentro, Santiago, CL (2018); San Fransisco Exploratorium, VS (2016); Tamagawa Ennichi, Tokio, JP (2015); Palais de Tokyo, Paris, FR (2015); Elektriciteitsfabriek, Den Haag, NL (2014); Boijmans van Beuningen, Rotterdam, NL (2011); Kunsthal Rotterdam, NL (2003); Centraal Museum, Utrecht, NL (1999); Westergasfabriek, Amsterdam, NL (1994). Hij houdt openbare demonstraties op het strand van Scheveningen. In 2016 ontving Theo Jansen de Barnett & Annalee Newman Foundation Award, uitgereikt door kunstenaar Frank Stella.

Ulf Puder

De schilderijen van Ulf Puder (1958, Duitsland) verbeelden een toekomst, soms dystopisch, met architecturale landschappen zonder enige menselijke aanwezigheid. Zijn schilderijen bestaan uitsluitend uit vorm en kleur en houden het midden tussen abstractie en realisme, of tussen rust en onrust. Instortende bungalows onthullen een geprefabrieerde behuizing, waardoor de gebouwen halverwege hun bouw veranderen in geometrische vormen. Bungalows verdelen het doek in levendige kleurvlakken, die een contrast vormen met de schemerige lucht, waardoor het tafereel een romantische uitstraling krijgt. Soms lijken de gebouwen volledig door een windvlaag door elkaar geschud te zijn, waardoor ze verspreid, opgestapeld of gedeeltelijk ontmanteld achterblijven in een dubbelzinnig begrip van kalmte.

Puder studeerde in 1989 af aan de Leipziger Hochschule für Grafik und Buchkunst, 'Meisterschüler' bij prof. Bernhard Heisig, en werd vervolgens beschouwd als een van de toonaangevende schilders van zijn generatie. Puder behoort tot de eerste generatie van de Leipziger Schule, welke wordt gekenmerkt door een sterk narratief en vaak fantasierijke elementen bevat die de toeschouwer in zijn schilderijen trekt.

Ulf Puder werkt en woont in Leipzig. Het werk van Puder maakt deel uit van belangrijke openbare en particuliere collecties wereldwijd. Hij heeft geëxposeerd in prestigieuze instellingen over de hele wereld, waaronder het Drents Museum, Assen, NL (2026 en 2024); Kunstgewerbemuseum, Dresden, DE (2024); Museum der Bildenden Künste, Leipzig, DE (2018); Museum Ulm, DE (2018); Stadtmuseum Oldenburg, DE (2013); Essl Museum, Klosterneuburg, AU (2013); Neuberger Museum of Art, New York, VS (2008); Camden Art Centre, Londen, VK (2006); Städtische Galerie Wolfsburg, DE (2005); Museum de Paviljoens, Almere, NL (2005); Hamburger Bahnhof, Berlijn, DE (2000); Museum Ludwig, Boedapest, HU (2000); Moderna Museet, Stockholm, SE (1999), en talrijke galeries in zowel Europa als de Verenigde Staten.